

واژه های مهم

غنیمت: قدر دانستن

نصیحت: پند و اندرز

محتاج: نیازمند

بت شکن: کسی که با ظلم مبارزه می کند.

راضی: خشنود

قرائت: خواندن

سعادت: خوشبختی

تعالی: بلند مرتبه

نور چشمان: کنایه از عزیز بودن

ترقی: پیشرفت

شوق خواندن

واژه های مهم

وجد: شور و هیجان

علّامه: کسی که دانش بسیار دارد.

اخلاص: پاکدلی

تنفر: بیزار بودن

همت: تلاش

بیزاری: نفرت داشتن

حرَم: داخل مکان زیارتی و مقدس

شیفتنه: عاشق

عطای: بخشش

خشنوت: عصبانیت

گلیم: فرش

عطش: تشنگی

نصیب: بهره، قسمت

حُجره: اتاق

ضریح: خانه چوبی یا فلزی مُشَبَّک که قبر امام یا امامزادگان می گذارند.

* کلاس درس را مثل گشت و گذار در صحراء و باغ ها دوست داشت: ← تشبیه *

* حرم، دل او را آرام می کرد و مدرسه اندیشه اش را.

فتر روان: حرم حسن و حال مذهبی به او می داد و مایه آرامش او بود و مدرسه پاسخگوی کنجکاوی او می شد.

دانش زبانی: مُسند

به کلمه‌ای که قبل از فعل اسنادی در جمله می‌آید، مُسند می‌گویند. مُسند صفت یا حالتی است که به نهاد نسبت داده می‌شود.

مثال:

هوا قاریک شد. «تاریک»: مُسند - شد: فعل اسنادی
 کودک خندان بود. «خندان»: مُسند - بود: فعل اسنادی
 زندگی زیبا است. «زندگی»: مُسند - است: فعل اسنادی
 بچه‌ها ساکت شدند. «ساکت»: مُسند - شدند: فعل اسنادی
 پرنده لانه ساخت. «لانه» مُسند فیست، زیرا فعل ساخت، فعل اسنادی نیست

یادآوری: فعل اسنادی: است، هست، نیست، بود، شد، گشت، گردید و...

بعد از پیدا کردن فعل اسنادی به ابتدای آن «چگونه؟» یا «چی؟» اضافه می‌کنیم؛ جواب بدست آمده، مُسند است.

مثال: علامه محمد تقی شیفته طبیعت بود. ← علامه محمد تقی چگونه بود؟ ← شیفته طبیعت ← مُسند

مثال: دوست خوب کیمیا است. ← دوست خوب چگونه است؟ ← کیمیا ← مُسند